

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 9 lutego 1954 r.

w sprawie obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktyczno-wychowawczych i organizacyjnych asystentów będących studentami studiów II stopnia w szkołach wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

Na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowy wymiar zajęć dydaktyczno-wychowawczych i organizacyjnych asystentów będących studentami studiów II stopnia wynosi 18 godzin tygodniowo.

2. Na 18-godzinny wymiar zajęć składają się następujące zajęcia dydaktyczne i organizacyjne:

- 1) ćwiczenia i inne zajęcia prowadzone pod kierunkiem samodzielnego pracownika nauki; wymiar godzin zależnie od kierunku studiów wynosi:
6 godzin ćwiczeń i zajęć o charakterze dyskusyjno-teoretycznym (np. na humanistyce, ekonomii),
8 godzin ćwiczeń i zajęć o charakterze audytoryjnym (np. na matematyce, fizyce, mechanice, rachunkowości),
10 godzin ćwiczeń o charakterze laboratoryjnym (np. na chemii, towaroznawstwie);

- 2) konsultacje; liczba godzin konsultacji przy ćwiczeniach i zajęciach o charakterze dyskusyjno-teoretycznym nie powinna przekraczać 4 godzin tygodniowo, przy ćwiczeniach i zajęciach o charakterze audytoryjnym — 2 godzin, przy ćwiczeniach o charakterze laboratoryjnym — 1 godziny tygodniowo;
- 3) sprawowanie funkcji opiekuna grupy studenckiej; pełnienie obowiązków opiekuna grupy można zaliczyć w wymiarze do 4 godzin tygodniowo;
- 4) praca w bibliotece i prace organizacyjne związane z prowadzeniem ćwiczeń; zajęcia te można zaliczyć w wymiarze do 4 godzin tygodniowo;
- 5) inne zajęcia dydaktyczno-wychowawcze lub organizacyjne wskazane przez kierownika katedry w wymiarze stanowiącym uzupełnienie obowiązkowego wymiaru 18 godzin zajęć dydaktycznych i organizacyjnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1954 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. H. Golański

394

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 30 stycznia 1954 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia rodzajów, gatunków oraz norm zużycia surowców do wypieku pieczywa (receptury) i norm wydajności wypieku.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministrów Handlu Wewnętrznego oraz Zdrowia z dnia 2 maja 1952 r. w sprawie wypieku i obrotu pieczywem (Dz. U. Nr 32, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie określenia rodzajów, gatunków oraz norm zużycia surowców do wypieku pieczywa (receptury) i norm wydajności wypieku (Monitor Polski Nr A-27, poz. 318 i Nr A-106, poz. 1428) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w dziale I zatytułowanym „Pieczywo żytnie” skreśla się treść poz. 5 zatytułowanej „Chleb żytni kujawski z dodatkiem łuski pszennej” oraz poz. 7 zatytułowanej „Chleb amatorski słodko-kwaśny”;

- 2) w dziale II zatytułowanym „Pieczywo pszenne zwyczajne” skreśla się treść poz. 1 zatytułowanej „Chleb pszenny domowy” oraz poz. 6 zatytułowanej „Bułki pszenne domowe”;
- 3) w dziale V zatytułowanym „Pieczywo mieszane” skreśla się treść:
 - a) poz. 6 zatytułowanej „Chleb poznański”,
 - b) poz. 7 zatytułowanej „Chleb pomorski”,
 - c) poz. 9 zatytułowanej „Chleb olsztyński”,
 - d) poz. 10 zatytułowanej „Chleb podlaski”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 22 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa państwowego „Pracownie Sztuk Plastycznych” do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, do zwalniania od obowiązku zabezpieczenia umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu

Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) oraz §§ 12, 52, 57 ust. 2 i § 58

ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 18 września 1952 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa państwowego „Pracownie Sztuk Plastycznych” do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, do zwalniania od obowiązku zabezpieczenia umów i do

udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym (Monitor Polski Nr A-93, poz. 1448):

w § 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1953 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1954 r.”, w pkt 1 zaś tegoż § 2 po wyrazach „do wysokości 15.000 zł” wstawia się wyrazy „z wyjątkiem zamówień na roboty budowlano-montażowe i na prace projektowe z zakresu tych robót”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski

396

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 22 lutego 1954 r.

w sprawie sposobu i zasad opracowywania oraz zatwierdzania łowieckiego planu hodowlanego, jak również kontroli wykonania i opracowywania sprawozdań z wykonania planu.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy opracowywaniu i zatwierdzaniu rocznego łowieckiego planu hodowlanego oraz sprawozdawczości z jego wykonania stosuje się przepisy o opracowywaniu i zatwierdzaniu Narodowego Planu Gospodarczego.

§ 2. 1. Tryb sporządzania i zatwierdzania rocznych łowieckich planów hodowlanych normują zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz instrukcje Ministerstwa Leśnictwa.

2. Sprawozdawczość z wykonania planów normują instrukcje Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. 1. Łowieckie plany hodowlane są opracowywane centralnie:

- 1) dla obwodów łowieckich nie wydzierżawionych — przez poszczególne ministerstwa oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały rolnictwa i leśnictwa), którym podlegają zarządcy tych obwodów;
- 2) dla obwodów łowieckich wydzierżawionych — przez Polski Związek Łowiecki.

2. Ministerstwo Leśnictwa dokonuje analizy opracowanych przez poszczególne ministerstwa, prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Polski Związek Łowiecki łowieckich planów hodowlanych i opracowuje na ich podstawie ogólnopolski łowiecki plan hodowlany, który wchodzi w skład Narodowego Planu Gospodarczego.

3. Łowieckie plany hodowlane ministerstw i prezydiów wojewódzkich rad narodowych wchodzi w skład ich zbiorczych planów techniczno-ekonomicznych.

§ 4. 1. Gospodarka łowiecka w obwodach łowieckich jest wykonywana na podstawie rocznych łowieckich planów hodowlanych.

2. Roczne łowieckie plany hodowlane dla poszczególnych obwodów łowieckich opracowywane są na podstawie:

- 1) rocznego łowieckiego planu hodowlanego Państwa;
- 2) wytycznych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Leśnictwa;

3) wieloletnich łowieckich planów hodowlanych dla obwodów łowieckich.

3. Przy opracowywaniu planów, o których mowa w ust. 2, należy uwzględnić:

- 1) wnioski dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich;
- 2) opinie i wnioski właściwych terenowo prezydiów powiatowych rad narodowych, a dla obwodów łowieckich obejmujących ponad 30% powierzchni leśnej — także opinie i wnioski właściwych okręgów lasów państwowych;
- 3) opinie i wnioski właściwych jednostek organizacyjnych Polskiego Związku Łowieckiego.
4. Zasady wieloletniego planowania hodowlanego określi osobne zarządzenie Ministra Leśnictwa.

§ 5. Przy opracowywaniu rocznego łowieckiego planu hodowlanego dla obwodu łowieckiego należy mieć na uwadze w szczególności:

- 1) początkowy stan ilościowy i jakościowy zwierzyny łownej, jak również stosunek ilościowy płci u zwierzyny płowej, bażantów, głuszców i cietrzewi;
- 2) spodziewany przyrost i ubytek naturalny zwierzyny w ciągu roku planowania;
- 3) stan ilościowy zwierzyny, jaki się zamierza osiągnąć w planie wieloletnim, i okres potrzebny do osiągnięcia tego stanu;
- 4) zabiegi hodowlane i ochronne niezbędne do poprawienia warunków bytowania zwierzyny i zmniejszenia szkód przez nią wyrządzanych w gospodarstwie rolnym i leśnym;
- 5) konieczność otoczenia szczególną pieczą ptactwa niszczącego stonkę ziemniaczaną;
- 6) sytuację epidemiologiczną i epizootologiczną.

§ 6. Za wykonanie rocznego łowieckiego planu hodowlanego jest odpowiedzialny dzierżawca, a w obwodach nie wydzierżawionych — zarządca obwodu łowieckiego.

§ 7. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych sprawują kontrolę wykonania planów hodowlanych w obwodach łowieckich wydzierżawionych oraz znajdujących się pod zarządem prezydiów powiatowych rad narodowych.